

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

**Svetega Antona
Padovanskega**

Leto XXVII. številka 659 datum 20. 10. 2024

OKTOBER – MESEC MOLITVE ROŽNEGA VENCA

Molitev rožnega venca je preprosta molitev, ki jo lahko moli vsak sam ... ali pa skupaj, doma, na poti, v cerkvi ... povsod. Ni treba veliko besed ... treba je **vzeti rožni venec v roke in začeti moliti**.

Rožni venec obsega Jezusovo celotno življenje. Molimo ga skupaj z Marijo in Marija nam posreduje milosti, ki jih odkrivajo posamezne skrivnosti. Zares so skrivnosti, ker imajo neizčrpno globino, vedno svež izvir žive vode. V zdravamariji ponavljamo angelov pozdrav ob oznanjenju in Elizabetino blagrovanje, ki nam pokaže Marijino veličino ... v drugem delu pa se izročamo Marijini priprošnji za sedanje življenje in smirno uro. Z Marijo prosimo za dar Svetega Duha, za vero, upanje in ljubezen, za mir, odpuščanje, spravo, spreobrnjenje src, vrnitev k Bogu ... koliko namenov, od povsem osebnih do stisk naših bližnjih in potreb Cerkve in sveta! Zato se trudimo moliti z vero, ponižno, z velikim zaupanjem, vztrajno.

Ta molitev prebudi topel spomin na dom in skupno večerno molitev. Bila je močna popotnica v življenje, podprta z vero preteklih vernih rodov. Poznamo pričevanja mnogih, ko so po molitvi rožnega venca, ki so ga začeli redno moliti, prišli do osebne vere. **Do močne vere.** In **do svetosti**, saj so redki svetniki, ki niso radi molili rožnega venca, povezani z vsemi v molitvi. *Sestre karmeličanke, Mirna Peč*

Pon., 21. 10. Uršula in tovarišice	Ob 19. uri za + Marjeto in Antona ter Zvonka Ogrina in Marijo in Antona Prassnitza
Tor., 22. 10. Janez Pavel II.	Ob 19. uri za + Rozo Čoderl
Sre., 23. 10. Janez Kapistran	Ob 8. uri za + Ferdinanda Karata
Čet., 24. 10. Anton M. Claret	Ob 19. uri za + Julijano, Marijo, Ignaca in Franca Miklavca ter vse + na Kopeževem

Pet., 25. 10. Sabina	Ob 19. uri za + Marijo Strah <hr/> <i>Dan suverenosti</i>
Sob., 26. 10. Marijin spomin	Ob 19. uri za + Marka Urha <hr/> <i>Vrnitev na sončni čas</i>
Ned., 27. 10. 30. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za žive in + župljane <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Antonijo Kanop</i>

MEDITACIJA NA POKOPALIŠČU ... To so dnevi, ko se spominjamo naših pokojnih. Tistih, ki smo jih imeli radi in jih ni več med nami. Vedno, ko se spomnimo nanje nam v srcu vstane otožnost. Spomin na mamo, starega očeta ...

A kristjani nismo žalostni zaradi njih ... Vsaj ne želimo biti. Verjamemo namreč, da so v večnem veselju, odrešeni vsega trpljenja in bolečin.

Vstajenje in večno življenje sta srčika krščanskega oznanila. Nekaj tako temeljnega, da je sv. Pavel zapisal: *»Če pa Kristus ni vstal je prazna naša vera...«*

Vsi svetniki in verni rajni so zato naš opomin. Opomin k čuječnosti in razmislek o življenju. Ne vemo ne dneva ... ne ure ... kdaj pride klic v večnost.

Nam lahko kdo podaljša tostransko življenje le za trenutek? NI GA!

Sveče in urejeni grobovi so znak upanja. Nekoč se spet snidemo, mama, oče, prijatelj ... Naša pokopališča so v teh dneh polna luči. Luč pa pomeni svetlobo in veselje.

In Kristus pravi: ***«Grem, da vam prostor pripravim!»***

- ***Kdo, če ne kristjan, lahko sprejme smrt kot enega najpomembnejših trenutkov svojega življenja?***
- ***Kdo, če ne Jezus, nas lahko tam spremlja ...***
- ***In ... kdo če ne Bog, je lahko naš usmiljeni sodnik?***

VERNE DUŠE ... Grobovi pokojnih so pridiga živim ...

Pomni človek, da si prah in da se v prah povrneš ...

Morda jutri ... morda čez 50 let ... kar pa je v večnostnem vidiku le majhna razlika. Prisluhnimo tihemu govorjenju grobov. Tam sredi množice prižganih sveč, posrkajmo vase dragoceni obisk. To je morda najlepši prostor za premišljevanje o življenjskih vprašanjih. Vsak ima svojo pot in svojo misel ... Na tem mestu se sklene ... Lahko bi nas ne bilo ...

Pot po ovinkih ali naravnost se konča v Očetovem domu.

Kristus je to pot nekoč prehodil in nas čaka, kjer nam je mesto pripravil.

Sleherna ura tukaj je zato darilo in šele smrt bo pravo rojstvo ...

Pon., 28. 10. SIMON IN JUDA TADEJ	Ob 17. uri za + Rozalijo Praznic – <i>po maši srečanje sodelavcev in prostovoljcev župnijske Karitas</i>
Tor., 29. 10. Ermenilda	Ob 17. uri za + Justino in Karola Ovčarja
Sre., 30. 10. Marcel	Ob 8. uri za + Jederto Reflak
Čet, 31. 10. BOLFENK (Volbenk)	Ob 10. uri v <u>Hudem kotu</u> , pri <u>Bolfenku</u> za vse + Ramšakove ter mamo Marijo, očeta Valentina, brate, sestro in nečaka Jožeka Ob 17. uri za + Petra Hartmana
MOLITVENI NAMEN papeža FRANČIŠKA	Dan reformacije <i>Molimo, da bi vsi starši, ki objokujejo smrt sina ali hčerke, našli v skupnosti oporo in v tolažniku Svetem Duhu mir srca.</i>
Pet., 1. 11. VSI SVETI Zapovedan praznik	Ob 8. uri za žive in + župljane Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Lešnikove brate in sestre ter strica Ivana Ob 14. uri pri » <i>pri Lenartu</i> « za vse verne rajne Ob 17. uri v župnijski cerkvi Molitev vseh štirih delov rožnega venca
Sob., 2. 11. SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH	Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju <i>Po namenu svetega očeta papeža Frančiška</i> Ob 17. uri za + Franca Švajgerja in sina Gregorja ter starše
Ned., 3. 11. 31. NEDELJA MED LETOM ZAHVALNA NEDELJA	Ob 8. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Marijo Ovčar Ob 10. uri pri » <i>pri Lenartu</i> « LEPA NEDELJA na čast sv. Lenarta za žive in + župljane

Hvaležnost je lepa čednost ... Zakaj nam je besedo hvala težko izreči, ko pa je vendar tako kratka in vsakogar razveseli? Že Aristotel je trdil, da smo vse slabo povedali o človeku, če smo rekli, da ne zna biti hvaležen.

Tudi žival se zahvaljuje tistemu, ki jo hrani ... Znana je antična zgodba o nekem Rimljanu, ki je pregan v afriško puščavo, tam levu izdrl trn iz noge. Ta mu je nato prinašal hrano.

In ko sta se po dolgi ločitvi, oba znašla v Rimskem koloseju, kjer naj bi lev raztrgal svojega dobrotnika, ga je ta prepoznal in mu med dobrikanjem, vdano legel k nogam ...
Bodimo pozorni in se zahvaljimo za to, kar smo prejeli.

Naj Sveti Duh to leto priprave na jubilej spremeni v simfonijo molitve.

papež Frančišek

Vabljeni ½ pred sv. mašo k molitvi rožnega venca.

HVALA, KER SI ... Vsaka živo bitje je na začetku povsem majhno. Naj bo drevo, žival ali človek, vsem je skupno to, da hočejo rasti in se razvijati. Želod želi postati mogočni hrast ... jajce v sebi skriva kokoš, orla, želvo ali kačo. S pogledom skozi čas moremo v pšeničnih zrnih uzreti kruh.

Kaj pa človek? Človeški zarodek, ki je ob spočetju tako majhen, da je dejansko neviden očesu, se počasi izoblikuje v največji čudež stvarstva. Od vseh živih bitij, ki jih je Bog ustvarjal iz nič (*»ex nihilo«* - latinsko), je edino človek ustvarjen po vnaprej pripravljenem načrtu: **»Ustvarimo človeka po svoji podobi.«** Človek ima torej v sebi vgrajeno podobnost Bogu, česar nima nobeno drugo bitje. Sprašujem se, **kako v vsakdanjem življenju odkriti in prepoznati, da smo božji otroci?**

V postnem času bomo prebiral poročila o Jezusovem trpljenju. Mene, ki vsak dan pri evharistični daritvi ponavljam Jezusove besede, ki jih je izrekel med slovesno praznično večerjo, posebej nagovarja Jezusova drža hvaležnosti. **»Vzel je kruh, ga blagoslovil in se zahvalil ... Nato je vzel kelih z vinom, se spet zahvalil ...«**

Vedno bolj sem prepričan, da je **hvaležnost najboljše prepoznavno znamenje ljudi, ki so odrešeni.** Ko si skušam priklicati v spomin hvaležne ljudi, ugotovim, da **prav ti najboljše vedo, zakaj živijo ... k čemu v življenju rastejo.** Če se rastlina steguje k soncu ... se človek hvaležno dviga k Bogu.

Najbolj udejanjimo svojo podobnost Bogu takrat, ko se moremo za vse **zahvaljevati.** **Odrešen človek je hvaležen za vse, kar se je zgodilo in kar je.** Ko rečemo *»vse«*, beseda vključuje ne samo prijetne, svetle in lepe stvari, temveč tudi trpljenje, padce, poraze in temo. Da to res drži, pomislimo na one naše brate in sestre, ki so že pri Bogu v nebesih. Enostavno si ne moremo niti zamišljati, da bi ne bili hvaležni. Če kje, tam zagotovo ni knjige pritožb, ampak le zahvale.

Ko se je Jezus zahvaljuje za sadove zemlje in dela človeških rok, nas uči, da je **vse dar.** Zato je največja in najlepša ljubezenska izjava, ki jo more mož izreči ženi ... starši otroku ... sestri sestri ... brat bratu: **»HVALA, KER SI.«**